Temps Ordinari - Catorzè diumenge

Per LlorencP el dl., 01/07/2024 - 10:15

Ez 2,2-5
2Cor 12, 7b-10
Mc 6, 1-6

Les lectures d'avui ens recorden que la proclamació de la Bona Notícia, l'Evangeli, no sempre és fàcil, que va a contracorrent, i que pot ocasionar rebuig i patiment. Podem dir, en efecte, que l'Evangeli, els profetes i sant Pau no ens enganyen, no ens parlen d'un camí fals de roses i èxits senzills.

1) Potser avui és un bon dia per preguntar-nos si amb la nostra vida i amb els fets quotidians, o amb els que ens sentim enviats, ens sabem també convidats a aquesta missió de l'Evangeli, que no sempre és senzilla. Recordem com el Senyor va demanar als seus seguidors que proclamessin la Bona Nova a tothom.

I ens podem preguntar, per a cadascú de nosaltres, quina és la bona Nova que estem convidats a proclamar? Potser és un anunciar Jesús més o menys explícitament, ser testimonis que seguim Jesús a través de poques paraules i molts fets? Potser a través de paraules prudents, assenyades, esperançadores podem compartir que Jesús és per a nosaltres font d'esperança i de vida? Potser, pel fet de seguir Jesús, ens podem sentir convidats a fer un servei als més necessitats, als pobres i desesperançats? Potser ens podem sentir empesos a col·laborar més activament a la comunitat cristiana on celebrem i vivim la nostra fe?

Un cop ens veiem enviats a dur a terme la nostra missió com a seguidors, seguidores de Jesús, podem deixar que les lectures d'avui ens donin no ànims, sinó sobretot realisme.

En primer lloc, sant Pau ens recorda que la missió a la que som enviats no és la nostra missió particular, sinó que és la seva, i que nosaltres som simplement servidors de la missió del Crist. Som servidors que ens sabem febles, que no ens creiem protagonistes, que sabem que els nostres esforços és Déu qui veurà com poden donar-ne fruit, i de quina manera. El Papa Francesc a la "Evagelii Gaudium" bé ens reocrda que: *"La fe és també creure-li a Ell, creure que és veritat que ens estima, que viu, que és capaç d'intervenir misteriosament, que no ens abandona, que treu bé del mal amb el seu poder i amb la seva creativitat infinita"*

I si avui ens sentim convidats a ser generosos en veure la nostra vida com a missió, oferim-la i encomanem-la senzillament a l'amo de la Vinya?

2) A l'Evangeli d'avui, la gent es preguntava amb perplexitat sobre Jesús: "*¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó?"* Sí, la Bona Nova a vegades és més fàcil portar-la a llocs llunyans, o fora del nostre entorn proper. Sembla que la familiaritat excessiva dificulta veure els efectes de l'Esperit en les persones, posa obstacles al testimoniatge que hom pot fer. No ens estranyem, ja veiem avui com a Jesús li va passar. Potser la resposta nostra no ha de ser simplement deixar-ho, o pensar que hem d'anar a llocs llunyans. Potser la invitació és que, sabent les dificultats, és en la nostra vida ordinària, aparemtment grisa i sense grans heroismes, on estem convidats a ser testimonis del Senyor, i de les bones obres que ens anima a fer.

No pensem en la missió com una fugida, sinó com un enviament allà on el Senyor ens ha posat, un enviament que no serà sempre aparent, no exitós, però que té sentit. A l' "Evangeli Gaudium", de nou, el sant Pare de nou ens recorda que: "*tots sabem per experiència que de vegades una tasca no brinda les satisfaccions que voldríem, els fruits són reduïts i els canvis són lents, i un té la temptació de cansar-se"*

I la resposta que dona és aquesta: "*Com que no sempre veiem aquests brots, ens cal una certesa interior i és la convicció que Déu pot actuar en qualsevol circumstància, també enmig d'aparents fracassos, perquè «portem aquest tresor en recipients de fang» (2Co 4,7) . Aquesta certesa és el que s'anomena «sentit de misteri». És saber amb certesa que, qui s'ofereix i es lliura a Déu per amor, segurament serà fecund".*

Potser avui estem convidats a viure amb serenitat la nostra confiança en què el Senyor sabrà com fer fructificar els nostres temps oferts als altres, les nostres estones de paciència, els esforços generosos i oferts per amor…

Tant de bo, doncs, avui ens sentim convidats a servir en la missió del Crist de manera renovada:

- des de la confiança en que el protagonista és el Senyor, no nosaltres
- des de l'afecte, perquè la missió es fa des de l'amor: l'amor al Crist, l'amor a les persones
- des de la senzillesa, posant nosaltres la nostra petitesa, que el Senyor sabrà com transformar-la en la seva força, com deia sant Pau: "*estic content de gloriar-me de les meves febleses; gràcies a elles tinc dintre meu la força del Crist"*

Senyor, fes de nosaltres humils però decidits missioners del teu amor, allà on ens envies, encara que sigui a llocs tan complexos com la nostra vida ordinària, com ser enviats a les persones amb les que convivim i amb les que ens trobem en el nostre dia a dia.

Que així sigui!

ETIQUETES
MISSIÓ ENVIAT FRUIT SERVIDOR